

Nr 217.

Av herr **Carlsson** i Frosterud, *om skrivelse till Kungl. Maj:t angående utredning och förslag i fråga om rätt att till fullgörande av skyldighet att underhålla enskild väg å landet taga väglagningsämnen å annans mark.*

Vid tillämpningen av »Lag om enskilda vägar på landet» den 5 juli 1907 har befunnits såsom en svår brist i denna lag, att densamma ej, i likhet med den allmänna lagen om väghållningsbesväret på landet, innehåller bestämmelser om rätt för väghållningsskyldig att mot ersättning få taga väglagningsämnen på annans mark, likasom ej heller rätt att vare sig mot eller utan ersättning taga sådana ämnen å kronans allmänningar eller jordbruksdomäner. Denna brist i lagen vållar stora svårigheter vid underhållet av enskilda vägar, och torde vara en trängande nödvändighet, att kompletterande bestämmelser i nämnda avseende vidtagas.

I landets skilda delar förekomma ju enskilda vägar i stor utsträckning och för den befolkning, som är beroende av sådana vägar, är dess vidmakthållande i gott skick av vital betydelse. Men då underhållet av enskilda vägar måste bekostas uteslutande av dem, som enligt lagen kunna anses ha nytta av desamma, och således ej under någon form erhålla bidrag av det allmänna för vare sig dylika vägars byggande eller underhåll borde rättvisligen åstadkommas ett upphjälpande av möjligheten att underhålla sådana vägar genom att bereda underhållsskyldiga laga rätt att få fyllnadsämnen från enskildas eller kronans egendom antingen mot — eller utan ersättning.

Alla jordbruksfastigheter äro lagligen ålagda väghållning in natura å distriktens allmänna vägar enligt hemmanets vägfyrkar, men de en-

skilda utfartsvägarna till de allmänna vägarna tillkommer såsom ett särskilt betungande plus för sådana fastigheter, som ej äro belägna nära allmän väg, och då svårigheten att erhålla fyllnadsämne ofta utgör ett ööverbinnligt hinder mot att kunna underhålla vägarna i gott skick, så vore i sådana fall mycket vunnet, om lagstiftningen komme dem till hjälp i sådant avseende.

På grund av det anförda hemställer jag vördsamt,

att Riksdagen måtte i skrivelse till Kungl. Maj:t hemställa, att Kungl. Maj:t täcktes låta utreda huruvida och i vad mån underhållsskyldige å enskilda vägar på landet kunna beredas rätt att från annans mark mot ersättning taga vägfyllnadsämnen för enskilda vägars underhåll samt utan ersättning från kronans allmänningar och jordbruksdomäner, och därefter för Riksdagen framlägga förslag, vartill utredningen kan giva anledning.

Stockholm den 26 jan. 1914.

L. J. Carlsson,
Frosterud.